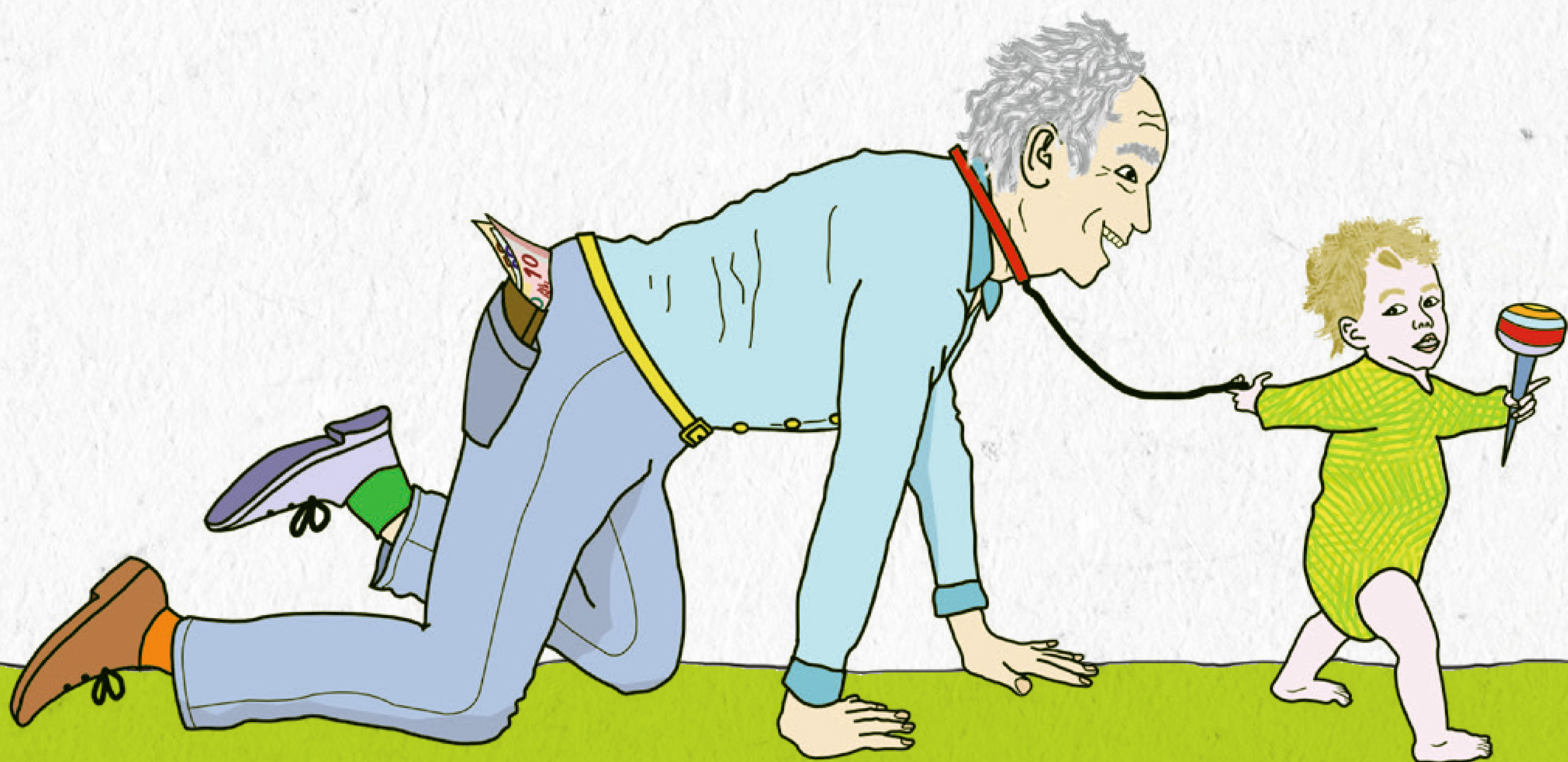

Anton van Grunsven

CADDEAUTJE VOOR OPA

...een kleinkind

CADEAUTJE
VOOR OPA
EEN KLEINKIND

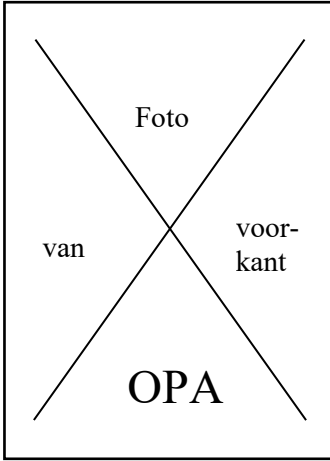
Avanq

⊗ Niet alles in deze uitgave is zelf verzonnen. Kopiëren of vermenigvuldigen zonder de uitdrukkelijke toestemming van de oorspronkelijke bedenker(s) staat gelijk aan heling.

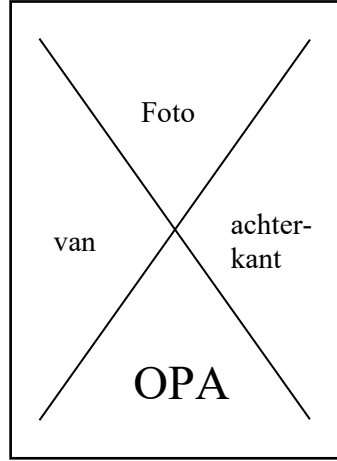
Copyright © Anton van Grunsven
(tekst en illustraties)
Batouwe Arnhem
2020

ISBN: 9789492723703
NUR: 370, 372
Boekproductie: Het Boekenschap
Omslagontwerp: Janneke van den Biggelaar

Voor/van OPA
{roepnaam invullen}

Plak hier een no-make-up-selfie
van voorzijde Opa

Idem van de achterzijde Opa

Datum:

Inhoudsopgave

Liefste Opa? Phuh...	9
Eerste levenslicht	11
Alleen lusten	14
Opa Snor	16
De eerste oppasdagen	18
Spreek de taal	21
Tweede woordje	23
Liefkooswoordjes	25
Uit de box denken	26
Eerste keer logeren bij Opa	30
Internethulp bij slaapvragen	32
Eerste pasjes	36
Geduld is een schone zaak	39
Even zitten, óf tillen	42
K(r)uipen	44
Machtig slaan	47
Weet jij het?	48
Daarom	50
Pamperlol	51
Billenkoek of zoete koek	53
Loop rechtop (als u kunt)	55
Ritueel begroeten	58
Opa-knuffel	60
Huisdier of paard	62
Bouwen en omdonderen	64
‘Effe pakkuh...’	65
Eerlijk zullen we...	67
Op afstand wonen	68
Kietelen	69
Tot tien tellen	71

Berg oprijden	73
Fantasiespelen	75
Instructie 'Huis Teken en'	76
Jaja, hier ben ik al	79
Samen kunsten maken	81
Bult of bloed	85
Gouden oude (clichés) bij kinderpijntjes	86
Pijn is niet verplicht	87
Tikkeltje aso	89
Droefenis en drama	91
Groot versus klein	93
Even met iemand anders praten	95
Breng maar wat kennis over	97
'Maar ja, hoe moet dat?'	100
Een goede puzzelaar is goud waard	103
En nou slapen!	107
Voorleestips	109
Tips voor samenzang	110
Wijsneus	112
Druktemakers	113
Stoom afblazen	115
Kleine potjes	117
De schaar van Sint z'n baard	119
Op de stoep blijven	123
Uit de oude doos	126
Opa wint!	129
Joehoe, een kangoeroe	132
Tien tips voor een nauwere band met uw kleinkind(eren)	134
Naar het buitenland	137
Andere uitgaanstips	140
Binnen ballen	142
Ouwe flut is niet netjes	145
Nooit chagrijn	147
Opa-five	150

Dikke bovenleidingpaal	153
Mobiliteit	158
Wat een Opa (bijna) nooit doet	162
Slecht gekleed is ook gekleed	165
Vrolijk uitsloven	167
Dampvrije generatie	169
Dikke maatjes	171
Speciale kaas	172
Feestboterham	174
Rode poep en bouwbam	176
Kippensoep tegen snotneus	178
Sla is vies	180
Smeerkezen	182
En nou luisteren	185
Verhaaltje uit Opa's kinderdoos	187
Nog een oud verhaaltje	188
Nog wat nuttige aanwijzingen	189
Nog één keer dan...	192
Weet je nog, oudje	194
Opa-raadseltjes (voor onder de kerstboom)	198
Sponsortips	200
Cadeautips	202
Wat een Opa zoal overdraagt	204
Rappen of zoiets	208
Kortom	212

Liefste Opa? Phuh...

Wie later in een geschiedschriftje van zijn nakomelingen verschijnt, verkiest een schets als Liefste Opa. Allerliefste Opa. Van de héééle wereld!

Maar ja, niemand kan het oordeel van een ander – zoals van een kleinkind over u – voor de eeuwigheid afdwingen of dicteren. Niemand kan over zijn grafzerk heen regeren. Met uw bewezen wijsheid weet u dat als geen ander.

Wat gelukkig wel kan, is het ietwat beïnvloeden van zo'n oordeel. Althans u kunt het – in al uw bescheidenheid – proberen. Proberen een échte Opa te zijn. En dat is niet moeilijk. Het is vooral een kwestie van doen, zonder te diepzinnig denkwerk. Aardig doen, betrokken doen, geïnteresseerd doen, gul doen, gutig en speels doen, coole dingen doen. Simpelweg DOEN!

Het komt allemaal niet zo nauw. Daar komt u vanzelf achter. Investeren in uw kleinkind vraagt hooguit wat aandacht, liefde en – dat is dan weer wat minder – een torentje euro's.

Het mooie van proberen is dat u nooit weet of het lukt. Dus oké, misschien blijft u uiteindelijk herinnerd als Opa sukkel. Of Opa mafkees. Maar alles beter dan Opa chagrijn. Of ouwe zeur.

Makkie dus. Kinderwerk. U kunt het op z'n minst proberen.

Phuh.

Een lieve Opa is bruin, wit, geel of scheel. Met dikke donkere pukkels. Of alleen wat rimpeltjes.

Een lieve Opa draagt een snor. Of een baard. Of beide. Maar misschien heeft hij alleen wat ongeschoren prikhaartjes, en een pruik en al dan niet een staartje.

Een lieve Opa is klein, groot, dik, dun, eenvoudig, complex, grappig, geduldig, snel, sloom, soepel, stram.

Hij draagt een hoed. Of een stok. Soms een sjaal. En grote pantoffels.

Hij lacht. Of hij huilt.

Hij knuffelt. Hij geniet. Hij geeft cadeautjes. Hij speelt.

Hoe hij er moge uitzien en wat hij ook doet: een lieve Opa is altijd lief! En grijs. Of kaal.

Een lieve Opa herken je uit duizenden. Hij maakt de kinderwereld fraaier.

O ja, en een lieve Opa maakt geen onderscheid tussen jongens en meisjes: 'Hoezo verschillend? Daar ruik je niets van!'

Eerste levenslicht

Opa wordt u gratis. U heeft er zelf met wat gepuf ooit de kiem voor gelegd en een kind gekregen. Dat was een bijzondere ervaring, een kind krijgen, en extreem spannend voor u als nieuwbakken ouder. Gelukkig bleef u toen zelf gevrijwaard van weeën en baren, en al helemaal van barensood. Een kwestie van uitgekiende taakverdeling.

En dan ineens, een paar decennia later, aanschouwt een kleinkind het eerste levenslicht. Het wonder der natuur geschiedt opnieuw. Vanaf dan bent u Opa, moeiteloos en gratis. Een cadeautje van uw eigen kind speciaal voor u.

Natuurlijk kunt u denken: daar gaat m'n rust, daar gaat m'n vrije leventje. En dat is ook zo. Maar wie het heeft meegemaakt, en dat zijn er velen, moet het ontegenzeggelijk beamen: superlatieven schieten tekort. Het is het mooiste geschenk ter wereld, een kleinkind. Het tederste, ontwapenendste, aangenaamste, liefste, aandoenlijkste, schitterendste wat een Pa tot Opa maakt. Het gulden lot uit de loterij, met voor u de volledige straatprijs inclusief megajackpot en een glanzende bolide. De stralende zonsopkomst op een subtropisch zandstrand met een glimmende tuut tequila binnen handbereik. De tongstrelende, dagverse oester als opmaat tot ultieme liefdesdaden in een verwarmd waterbed of bubbelbad, net wat u het meest gerieft. Een hangmat kan ook.

Weliswaar is een kleinkind niet uw vlees en bloed in letterlijke zin, maar wel verwant. Nauw verwant. En dat ziet u, dat voelt u, in al uw vezels. Uw verleden en heden smelten samen in de

genen van hun toekomst. 't Is hooguit sneu voor al die andere kleinkinderen op aarde dat alleen die van u zo'n onovertroffen schoonheid uitstraalt. Daar zullen ze dan maar aan moeten wennen.

Uiteraard zijn er Opa's die genetisch genomen geen échte Opa zijn, maar zich wel zo voordoen en voelen. Ook deze 'soort-van-Opa's' kunnen met buitengemeen veel Opa-liefde en Opa-zorg het kleinkind koesteren. Dat telt evenzeer. Als u zich maar Opa noemt en ervan geniet.

Treuriger zijn grootvaders die zich (nog) geen Opa willen voelen terwijl ze het toch zijn. Sommigen van deze Opa's blijken zelfs een bloedhekel te hebben aan Opa's. Of aan kinderen. Ze vinden zichzelf te jong, haha, te levenslustig, alsof dat niet samengaat. Ze kunnen Opa's met geen mogelijkheid uitstaan, maar wat je zegt ben je zelf. Zo'n chagrijn wilt u dus niet zijn. Phuh!

Ja, er zijn volop Opa's. In alle leeftijden, van jonge god tot krasse eeuweling, van sexy veertiger tot kromme knar. Daar kan geen niet-Opa tegenop. En uw kleinkind beseft dat. Voor de goede orde: het is voor de (groot)ouders van andere baby's al erg genoeg dat er niet eentje tegen uw kleinkind op kan. Leg het er daarom niet al te dik bovenop. Toon een beetje compassie, een beetje empathie als u een andere baby bekijkt.

Tips voor uw woordkeuze als baby's uiterlijk (m/j) wat wennen is (eufemisme voor: bekoorlijker zou mogen zijn):

'Wat is ze knáp zeg, voor haar leeftijd.'

'Op wie lijkt het nou eigenlijk het meest?'

'Dat trekt vast nog bij hoor, misschien. Ze zijn zo knap tegenwoordig.'

'Zie je de hond, die begint al precies zo te kijken.'

'Uhhh, ja hmm uhhh, van uhhh zie ik er niet superveel in.'

U kunt ook het dekentje of lakentje ruim omhoogtrekken: ‘Zo, dat is misschien iets minder koud.’
(Of: ‘warm’, afhankelijk van de weersomstandigheden.)

Die is lelijk zeg!

Alleen lusten

Enigszins tegenvallend in het glorieuze Opa-bestaan blijken de eerste maanden. Een normale Opa zit daar eigenlijk niet zo op te wachten, op die eerste maanden. U heeft dan namelijk nog helemaal geen zier aan een kleinkind, aan zo'n penetrant riekend broekschijtertje.

't Krijst, 't jammert, 't dreint, 't poept, 't plast, 't stinkt, 't drinkt, 't sabbelt, 't spuugt, 't pruilt, 't boert of – in gunstiger gevallen – 't kraait wat schaapachtig. De volgorde varieert, maar veel meer behelzen die prilste maanden van zo'n doorsneehummel niet. Het enige voordeel van alle slaapjes tussendoor is dat u zelf een extra dutje kunt doen.

Al met al is zo'n pas gebaard 'zonnetje in huis' een wondertje der natuur waar op zichzelf weinig wonder aan is. Oké, een half uurtje teder wiegen in uw armen, wat strelen en kroelen, wat terug kirren en verwarmen, de liefde zozegegd via het huidcontact laten overvloeien, ja dat lukt nog wel. Maar daarna voelt u vrij vlug de aandrang het raam te openen. Nou hup dan: paardjerijden, licht kietelen of een liedje zingen kan ook. En wat dollen. Maar hoe dol u 't ook maakt: wel vangen hè!

Een geluk bij een ongeluk is dat veel jonge ouders juist in die eerste periode nog buitensporig bezorgd zijn over hun dierbare onderkruipertje – en dus zorgzaam. Dat komt u goed uit. Als dank voor de vertrouwde stank krijgen ze lawines van liefde en lachjes terug. Wie geeft, zal ontvangen.

Voor u als Opa volgen het ware oppassen en de intensievere contacten meestal wat later. Opa ziet vanaf dan de uk niet louter fysiek groeien, maar ook geestelijk en in gedrag. Keer

na keer wordt de kleine interessanter om te ontmoeten, mee te spelen ('Opa peelen?'), te bewegen, te geinen, op pad te gaan, mee te praten. Dan wordt pas echt duidelijk dat een Opa er is voor de lusten. De lasten zijn voor de ouders van de zuigeling; niet voor Opa. Laat dat zo. Niet voor niks hoefde u geen assistentie te verlenen bij de bevalling. En evenmin bij het perspuffen en hardgrondig verwensen.

De verwondertijd van uw leven begint dus pas na de eerste levenstekenen en symptomen. Later vervaagt dat wat. Zo rond de pubertijd zijn de slungels nog wel lief en vooral bij computervraagstukken nuttig want behulpzaam. Tegelijkertijd hebben ze dan tal van eigen beslommeringen omhanden en hangen ze bij Opa (en niet alleen dáár) vooral graag langdurig en lamlendig op de bank. Zelfs voor de eigen ouders is er dan vaak nauwelijks contact met ze te krijgen. Maar het feestje ertussenin neemt niemand u af. Waar is dat feestje? Hier lieverd. Hier is je Opa!

Vanguh...

Opa Snor

Een wezenlijk onderdeel van Opa-wezen is de aanspreekvorm. Verkiest u tutoyeren of vousvoyeren? ‘Hé, ouwe. Ja, jij daar. Hier komen!’, of liever een flemend: ‘Opaatje, kom ’s bij me...’ Al zijn er nuances denkbaar in de aangeslagen toon.

En dan de naamgeving. Er schijnen Opa’s te zijn die enkel hun voornaam willen horen. ‘Neehee, niet Opa. Ik ben Henk!’ (of Ahmed of Bernard of Charles of David). Dat klinkt persoonlijk. Maar is het wijs? Want als u Henk heet, zal uw kleinkind dan straks bij uw sterfbed beseffen dat u ‘mijn Opa’ was?

Het is raadzaam hierover tijdig en in ieder geval bij leven na te denken. U heeft er namelijk wel degelijk invloed op, mits van begin af aan consequent toegepast en gecommuniceerd. Stel: u woont in Friesland, heeft een exorbitant forse neus, een vette krulsnor, een dikke dubbele onderkin en een bochel. Dan ligt het voor de hand dat u zich Opa Friesland laat noemen.

Aan puur lichamelijke kenmerken kunt u niet zoveel doen; daar spot je niet mee. Opa Speknek is dus geen optie. En van een snor kunt u zich in gemoede afvragen of het wijs is die te laten staan. Zeker een grote. Met lange haren. Voor zo’n klein boefje is het reuze-uitdagend om zichzelf aandoenlijk op te rollen in uw schoot (‘Knus hè, Opa?’) en dan onverwacht geniepig aan dat pleeborsteltje te trekken. Met die puntige pikvingertjes. Dat vindt Opa vast niet fijn.

Uiteraard kunt u kiezen voor een al dan niet tijdelijke snorverkleining. Zo’n smal streepje, dat je subtiel kunt aaien. Alsof ie met een dun penseeltje is getekend, precies tussen

neusgaten en gerimpelde bovenlip in. Net als bij die advocaat op televisie.

Dan nog: wat heeft uw kleinkind eraan, aan zo'n snor? U doet er verder niets mee. Oké, u kunt ermee toveren. Als u melk drinkt, krijgt u een witte snor. Die is veel groter dan de echte. 'Hocus pocus', en hup, u veegt de melk rap weer weg. Met uw mouw. De kleine snor blijft gewoon zitten. 'Knap hè', zegt u dan. 'Kun jij dat ook?'

Of de truc voor de spiegel waarbij u uw bovenlip omhoogtrekt. Het snorretje komt dan even iets dichtter onder uw neus te hangen. Als variatie propt u er eventueel een potlood tussen. Een paar tellen vasthouden en klaar is Opa.

Einde voorstelling, einde oefening, einde schouwspel.

Enfin, misschien horen die prikharen bij u en vormen ze een onmisbaar onderdeel van uw persoonlijkheid. Een enkele keer kan dat handig zijn. Stel: er is in uw omgeving nóg een Opa die als Opa Friesland door het leven gaat omdat hij daar óók woont. U beseft dat dat verwarrend werkt voor zo'n vrolijk ukkie. In dat geval kunt u overwegen voor uzelf een passender benaming te bedenken: Opa Snor bijvoorbeeld. Dan houdt zo'n wurm de Opa's tóch uit elkaar.

De eerste oppasdagen

Een eerste kleinkind leidt per definitie tot stress. Vooral bij uw eigen kind. Alles staat in het teken van: wees voorzichtig, pas op, kijk uit, laat dat, ho, hu, stop-hou-op, wacht, niet doen, kom hier, denk na, blijf af.

Als u al Opa bent, dan beaamt u dit. Als u aanstonds Opa wordt, tsja, hoed u dan voor de eerste oppasbeurten. De ouders zijn dan nog tot in hun diepste vezels waakzaam en bezorgd. Gereede kans dus dat u een waslijst met een schier oneindige rij *do's* en *don'ts* en *musts* en *let-thats* onder ogen krijgt. Alsof u van niets weet en zelf nooit een kind heeft gehad. Of misschien wel: juist daarom!

Een willekeurig instructievoorbeld van een willekeurige oppasdag, inclusief doordachte volzinnen (uitsluitend voor het idee):

'Wees lief, Pa. Het is ónze baby. Dus alles lezen!!

Controleer elke twaalf minuten en vijftien seconden de vochtigheidsgraad van de pamber. Leg billendoekjes, handdoek en een opengevouwen nieuwe luier klaar (voor als na twaalf minuten en vijftien seconden blijkt dat de luier/pamber niet meer droog is of anderszins gevuld; snap je?). Reinig indien nodig tijdig de meegeleverde kleertjes. Was ze heet, hang ze droog, strijk ze strak, vouw ze vlak en leg ze recht op een stapel op een stofvrij plankje (o ja: géén wasverzachter).

Lees de instructie op de verpakking. En in de bijsluiters. En op de labels. En in dit briefje.

Voeding: verwarm de fles in een bodempje water in het steelpannetje (staat naast het koffiezetapparaat). De melk in het flesje laten zitten (is namelijk moedermelk!). De gewenste temperatuur is bij benadering 33,2 graden Celsius of 91,8 graden Fahrenheit; zie de thermometer. Niet met een ongewassen vinger voelen! En zorg voor schone nagels. Knip ze zo nodig af. Op het aanrecht links achter de tandenborstelbeker ligt een nagelborsteltje. En een schaar. En een vijltje. De mengkraan staat standaard op lauw. De flesjes liggen volgens het fifo-systeem in de koelkast (naast de kaasdoos). Jij kent dat systeem, dus eerst de voorste pakken (om 9.10 uur) en de volgende steeds na 210 minuten. Wel correct opwarmen (zie hiervoor).

Na het drinken een beste boer laten laten. Gebruik daarvoor het roze slabbetje (de groene slab zit in de was). Houd Fientje rechtop. Ondersteun het hoofdje. Niet schudden.

Als ze gaapt, is het tijd voor een slaapje. Als ze luidkeels kermt, zijn er maagkrampjes; hier is niets aan te doen. Het duurt hooguit een paar uur. Troosten mag, maar niet sussen met sissen. Ook liever geen speen. En niet schudden.

*PS Het flesje is echt de enige doeltreffende remedie tegen borstwens of tepelzucht; zelf experimenteren met Fientje baat niet.
(...)'*

Afijn, dat gaat zo een stapel handgeschreven vellen door. Over de rompertjes, de speeltjes, de kruik, de zalfjes, de luiers, het dekentje, het loopneusje, de oortjes, de fopspeen, de slab, zuigbehoeften, spugen, de favoriete knuffel, het fruithapje, het trommeltje met suikerloze lange vingers, de burens en het mutsje.

Later zal blijken dat dit bij een (eventueel) volgend kleinkind allemaal wat minder nauw komt. Dan mag 't ook uit uw hoofd en min of meer (steeds meer) naar eigen goeddunken. Kortom: doe maar wat, in alle redelijkheid uiteraard. U bent oud, grijs en wijs genoeg.

Overigens kan oppassen zowel bij uw kind thuis als in uw eigen huis. Voordeel van uw eigen huis: u weet sneller de nagelborstel te vinden. En de steelpan.

Spreek de taal

Begrijpelijke taal verkondigen, de juiste toon vinden, het is een vereiste voor elk diepgaand contact. Wie in Spanje wil wonen, moet Spaans leren spreken, nietwaar? (¿no?)

Dat geldt evenzeer voor kindertaal. Daarin moet u meegroeien. Vanaf het allereerste kreetje ('Opa') tot de straattaal later. Zeg gerust 'Effe chillen, kekke tjollie?' ('Even relaxen, stoere jongen?') of wat er de komende jaren nog allemaal wordt bij verzonnen.

Maar het eerste woordje is dus 'Opa' (en écht niet 'mama' of 'papa'). Consequent herhalen leidt gegarandeerd tot resultaat aangezien resultaat per definitie de kracht is van herhalen: 'Ooooh Paaaa. Ooooooh Phuh-phuh-phuh Pa. Jahaa: Oooooh-Pa.'

Meegroeien begint bij lieflijk babygebrabbel. Als een embryo in mama's buik al deuntjes en stemmen leert herkennen (en onthouden!), dan gebeurt dit na de geboorte cumulatief.

Geneer u niet voor simplisme. Murmel tijdens het dollen onderdanig mee: 'Poelepoelepoele, joeeeh joejoejoeheeee, broembroem, brrrrrr.'

Geen gedegen relatie zonder adequate communicatie! Imiteer de geluiden zo natuurgetrouw mogelijk en poog mee te gaan met de gedachtebeelden van het kind. En nee, dit heeft geen scheid te maken met alvast oefenen voor als u straks zelf weer een luier draagt. Ook 'Poelepoele' is communiceren.

Nadien, als de baby peuter wordt, kunt u ermee kletsen. De eerste paar maanden niet. De eerste maanden is een baby vooral leuk. Of niet. De inhoud van woorden is irrelevant, het gaat slechts om klanken. Niets let u om dan uitgebreid uit te weiden over 'de existentie van de palliatieve en bilateraal

fluctuerende arbojurisprudentie' of te stellen dat u 'persoonlijk opteert voor een holistische methodiek van de momentele transitoire schommelingen in de speeltuin'. Vraag en aanbod van lettergrepen; de betekenis is volstrekt ondergeschikt.

$$4,2 \pi \times \\ \sqrt{68 + \gamma} \\ \sim \mu \chi^5$$

Snap je?

Uiteraard kunt u ook een zelfverzonnen onzinliedje zingen. Maak het niet te ingewikkeld. U staat niet in Carré of het Concertgebouw. Denk aan voor de hand liggende ongecompliceerde tekstjes als:

‘Ik ken een vrolijk kindje, dat kindje dat ben jij.

Dat kindje kan mooi lachen, dat kindje kijkt heel blij.’

Of als dat niet van toepassing is:

‘Dat kindje kan ook huilen, van moeheid guitig geeuwen en met z’n toetje pruilen, de burens wakker schreeuwen.’

En zo rijmelt u maar wat aan.

Zodra de baby tot peuter groeit en kraaiend begint te poekelen (‘Opa? Is ouwe Opa, ja toch?’), wordt u geacht een ietwat serieuzere toon aan te slaan. Snapt u?

Tweede woordje

Weet u wat het tweede woordje is dat kinderen uitspreken, na ‘Opa’?

Nee? Dat is ‘toettoet’.

Een kniesoor zal zeggen dat ‘toet’ een woord is en ‘toettoet’ niet.

Geneuzel. ‘Toettoet’ (of ‘toet toet’) staat voor de drie S’en van sirene, snelheid en sensatie, voor de H’s van humane hulpzame handjes én – ook niet onbelangrijk – voor de primaire kleuren: rood, geel en blauw. Het spreekt niet alleen kleine en grote jongens aan, maar ook steeds meer meisjes. Niet voor niets is het derde peuterwoordje ‘ambulance’.

Om sirene-voerende vervoersmiddelen te onderscheiden van andere speelgoedautootjes, mag u ze ook ‘taa-toe’ noemen, ofschoon dit kan worden opgevat als indoctrinatie. Een welkenkende Opa houdt zich verre van eenzijdig gemanipuleer, maar verzet zich tegen tattoos, u weet wel: het soort geklieder dat u vast weleens op een stationsmuur of viaduct ziet staan, maar dan op de huid. Tattoos zijn lelijk en zonde van het geld. Bovendien moet de inkt in tachtig procent van de gevallen later worden weggeaserd omdat de verkering weer eens uit is. Of omdat normale werkgevers en hun klanten liever zelf bepalen wat ze kunstzinnige schilderijen vinden om dagelijks tegen aan te kijken.

Uiteraard wilt u niet generaliseren. Heus niet alle smakeloze huidtekeningen zijn verwerpelijk. Bij uw eigen kind staan ze bijvoorbeeld best wel stoer; vooral die in de nek. Maar ja, uw eigen kind vindt zichzelf per definitie een intelligent, volwassen wezen, dus dat is anders. En als u ze zelf ook heeft laten aanbrengen, dan ligt het allemaal weer totaal, volkomen

anders: dan zijn ze in uw beleving aantoonbaar onlelijker. Een mens moet zelf bepalen wat ie wel of niet wil zolang het een ander maar niet letterlijk zeer doet aan de ogen.

Maar verder vindt u tattoos drie keer volstrekt niks en dat verkondigt u luidkeels.

Hetzelfde geldt voor piercings. Ook daar verzet u zich tegen. Dat zo'n blaag later de eigen clitoris of balzak met ijzerwaren verminkt, zal u gebraden biefstuk wezen. Daar ziet u niets van. Maar een spijker door een neus, lip of wenkbrauw jassen zegt iets te veel over het gebrek aan verstandelijke vermogens. Waarschijnlijk is in de schedelvulling eerder al eens een gaatje geprikt?

Volgens sommigen gaan van piercings erotiserende impulsen uit, maar bij u wekken ze geen lust op. Dus uw weerzin mag, nee móét u uitdragen! Het alternatief is onterven en zo ouderwets bent u ook weer niet.

Wie tegen toekomstige lichaamsverminderingen is (de een spreekt over versieringen, de ander over verstieringen), kan daarom in plaats van 'taa-toe' ook 'taa-tuuu' gebruiken. De nuancering volgt nog wel een keer.

Overigens: mocht uw kleinkind uit baldadigheid driftig met brandweer- of politieautootjes gaan smijten, dan dient u ook dáár met gepaste stemverheffing op in te grijpen. Ze kunnen het niet jong genoeg horen: van hulpverleners blijf je af!

Kortom

Kortom: als u eerlijk bent, is het fantastisch een poosje Opa te zijn. En te blijven. Een eer en een genoeg. Een relatief kleine club kan dat slechts zeggen, namelijk alleen de Club die Opa is.

Als u ooit nog eens reïncarneert, dan het liefst direct als Opa, zonder al die tropenjaren ervoor. Zó bizar tof is een kleinkind, zo supervetcool!

Maar, maar, maar...

Weet u wat nog véél meer kicken is?

Eerlijk gezegd zou u er best nóg zo eentje willen gedogen in de wetenschap dat een fijne ervaring uit een rijk verleden geen garantie biedt voor morgen. En dan pakt u het weer compleet anders aan. Want Opa-zijn moet niet voorspelbaar worden. De onzin eromheen neemt u graag voor lief.

Overmacht, onmacht of ander leed daargelaten is het dan raadzaam uw eigen kind tijdig indringend in de ogen te zien. Al bestaat altijd het risico dat u vervolgens meelevend te horen krijgt: 'Ik dacht het niet, Pa. Ga nou jezelf maar weer amuseren.'

Misschien sputtert u nog wat tegen: 'Ja maar, mij Opa maken is voor jullie toch óók gewoon een kwestie van DOEN!'

Zo, dat was het. Phuh.

SLOTOPMERKING

Overall waar in dit schrijfsel *u* staat, moogt ge ook *ge* lezen. Daar waar een beroep is vermeld, of de aanduiding man, vrouw, mama, papa, vader, moeder, ouder, kind of jongetje, wordt u geacht te begrijpen dat hiermee te allen tijde zij/hij of v/m wordt bedoeld. Alleen Opa is een man. Verder is iedere overeenkomst met werkelijk bestaande personages overbodig.

**De liefste Opa
van de héééle
wereld**

'Handboekje' voor (bijna-) Opa's

Herinnert u zich uw eigen Opa nog? In z'n stofjas of zondagse pak? Stropdas, sigaartje, stijf en statig middelpunt van de familie? De deuk in de blikken koektrommel op tafel was een verdienste van hem!

Als Opa van nu wenst u de wereld wereldser te sieren. Bizar tof vindt u dat, een kleinkind. Of meer van die plurken. Een paar wijze weetjes, wat zelfspot en moderne tips kunnen dan nooit kwaad.

Niet alles berust op bewezen ervaring. Toch is dit geestige boekje onmisbaar voor elke (bijna-) Opa die bijna alles al heeft en graag de liefste Opa wordt van de héééle wereld.

Ook voor een (schoon)zoon of (schoon)dochter kan het handig wezen te beseffen wat er zoal in een hedendaagse Opa omgaat. U bent immers de Opa van hun allerdierbaarste bezit: hun frummel, hun pfoefke, hun moppie, hun puk. In dat allerdierbaarste bezit leeft later een flinterfriemelbrokje van Opa's toffe inborst voort.

De krant: "Elke lieve Opa verdient ★★★★★"